

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoCsp/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319203999
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oliver Kolenčík
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4319203999.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Olivera Kolenčíka a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Borisa Minksa v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 37 927 795, proti žalovanej: K. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom K., I. XXXX/X, o zaplatenie 4 242,51 eura s príslušenstvom, o späťvzatie žaloby, takto

rozhodol:

Odvolací súd p r i p ú š ť a späťvzatie žaloby v celom rozsahu, z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 5Csp/58/2019-125 z 12. októbra 2020, a konanie z a s t a v u j e.

Žalovanej nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Levice (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom z 12. októbra 2020, č. k. 5Csp/58/2019-125, čiastočne zastavil konanie o zaplatenie 800 eur s príslušenstvom a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo len „OZ“), § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/, § 19 ods. 1, 2, 3 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a § 145 ods. 2 CSP.

3. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, a. s., podala návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým sa domáhala proti žalovanej zaplatenia peňažnej sumy vo výške 4 242,51 eura s príslušenstvom. Návrh odôvodnila tým, že jej právny predchodca spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., uzavrela so žalovanou dňa 07. 01. 2014 zmluvu o pôžičke č. 5020605, na základe ktorej boli poskytnuté žalovanej finančné prostriedky vo výške 7 086,74 eura, ktoré sa žalovaná zaviazala splácať formou 54 mesačných splátok po 232,54 eura s tým, že celkovo mala zaplatiť sumu 12 557,16 eura. Žalovaná ku dňu podania návrhu na vydanie platobného rozkazu vykonala úhrady v celkovej výške 7 673,82 eura. Žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti riadne a včas splácať takúto pôžičku, v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu listom z 26. 01. 2017 - predžalobná upomienka, vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok a poskytol jej dodatočnú lehotu na plnenie viac ako 30 dní. Zároveň ju upozornil, že ak nedôjde k úhrade aspoň najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaná napriek tejto výzve ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžnú splátku neuhradila, preto právny predchodca žalobcu dňa 19. 03. 2017 úver zosplatiť, o čom bola žalovaná informovaná listom z 29. 03. 2017. Žalobca uviedol, že celkový dlh žalovanej ku dňu podania návrhu je vo výške 4 242,51 eura s tým, že si uplatňuje aj úroky z omeškania, a to od 6. dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, pretože oznámenie jej bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde je obvyklá doba na doručenie najviac 5 dní, pretože s poukazom na

článok 15.2 zmluvných podmienok sa zásielka považuje za doručení 5. dňom od podania na poštovú prepravu. Právny predchodca žalobcu uviedol, že zmluvnú pokutu vo výške 488,40 eura si neuplatňuje, pričom ku dňu podania žalobného návrhu mala žalovaná uhradiť sumu 11 916,33 eura čo tvorí súčet predpísaných splátok do zosplatenia dlhu ako aj suma po zosplatení s tým, že žalovaná vykonala úhradu len vo výške 7 673,82 eura.

4. Žaloba bola žalovanej doručená dňa 14. 08. 2020, avšak k žalobe sa nevyjadřila.

5. Žalobcu požiadal o zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu, že pohľadávka na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá bola uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu Consumer Finance Holding, a. s., Všeobecnou úverovou bankou a žalobcom, bola postúpená na žalobcu. Žiadal preto pripustiť zmenu žalobcu v zmysle § 80 CSP. Súd prvej inštancie o návrhu na zmenu žalobcu rozhodol uznesením zo dňa 31. 07. 2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť 14. 08. 2020 tak, že pripustil zmenu žalobcu.

6. Žalobca zobral žalobu čiastočne späť, a to čo do sumy 800 eur s príslušenstvom, pretože žalovaná vykonala po podaní žaloby v rozsahu 800 eur s príslušenstvom, a to v období od 22. 06. 2020 do 09. 09. 2020.

7. Súd prvej inštancie vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie, na základe ktorého dospel k tomu, že za nespornú skutočnosť považoval, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding vstúpila do zmluvného vzťahu so žalovanou na základe zmluvy o pôžičke. Zmluva bola vopred pripravená právnym predchodcom žalobcu, ktorý konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, pričom ide o skutočnosť všeobecne známu súdu z jeho činnosti. Zároveň žalovaná uzatvárala túto zmluvu ako fyzická osoba a v konaní nebolo preukázané a ani tvrdené, že by finančné prostriedky boli poskytnuté žalovanej na výkon podnikateľskej činnosti, resp. povolania. Keďže právny predchodca žalobcu pripravoval návrh zmluvy s tým, že žalovaná nemohla ovplyvniť obsah takejto zmluvy, pretože tá mala formulárový charakter, dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu mal postavenie veriteľa a žalovaná má postavenie spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a/, b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a to s prihliadnutím na skutočnosť, že vzhľadom na dohodnuté zmluvné podmienky ide o spotrebiteľský úver tak, ako to definuje § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Súd prvej inštancie považoval žalobcu za aktívne legitimovaného na podanie takejto žaloby, pretože z predložených listinných dôkazov vyplýva, že právny predchodca žalobcu - Consumer finance holding, a. s., zanikol a jeho právnym nástupcom bola Všeobecná úverová banka, a. s., ktorá následne počas súdneho konania platne postúpila zmluvou o postúpení pohľadávok takúto pohľadávku na žalobcu.

8. Prvoinštančný súd preskúmal, či nárok žalobcu je dôvodný v celom rozsahu a či uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere nebola bezúročná a bezpoplatková v zmysle § 11 ods. 1 v spojení s § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z., teda či obsahovala všetky zákonné náležitosti tak, ako to vyžaduje tento právny predpis. Preskúmaním dospel k záveru, že v zmluve bola v nesprávnej výške dohodnutá úroková miera, pretože podľa prepočtu súdu, výška úrokov predstavuje 13,55 % ročne a nie 32 % ročne, a to za predpokladu, že bola poskytnutá suma spotrebiteľského úveru vo výške 7 086,74 eura s tým, že mala byť splatená celková suma 12 557,16 eura po dobu 54 mesiacov. Uvedené zistil elektronickou kalkulačkou na webovej stránke <https://openiazoch.zoznam.sk/hotovostne-pozicky/kalkulacka/>. Zároveň zistil, že v zmluve absentujú predpoklady pre výpočet RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ zákon č. 129/2010 Z. z. v spojení s § 19 takého právneho predpisu, keďže zmluvné podmienky obsahujú len vzorec RPMN. Absentuje aj údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. o tom, aký druh spotrebiteľského úveru bol poskytnutý. Z uvedených dôvodov a s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. je úver bezúročný a bezpoplatkový, pretože bola nesprávne uvedená výška úrokovej sadzby ako aj to, že v zmluve absentujú predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN, resp. údaj o druhu spotrebiteľského úveru. Keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere bola platným spôsobom uzavretá a právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej z titulu spotrebiteľského úveru sumu 7 086,74 eura a úver bol posúdený ako bezúročný a bezpoplatkový a žalovaná vykonala celkové úhrady ku dňu podania žaloby vo výške 7 673,82 eura, teda zaplatila viac ako jej bolo poskytnuté, navyše počas súdneho konania vykonala ďalšie úhrady vo výške 800 eur, preto súd prvej inštancie zamietol žalobu vo zvyšnej časti.

9. Súd prvej inštancie konanie čiastočne zastavil podľa § 145 ods. 2 CSP, pretože žalobca zobral žalobu čiastočne späť, a to čo do sumy 800 eur s príslušenstvom z dôvodu, že žalovaná vykonala po podaní žaloby úhrady vo výške 800 eur. Keďže čiastočné späťvzatie žaloby bolo urobené do začatia pojednávania, nebol potrebný súhlas žalovanej so späťvzatím žaloby, preto súd rozhodol tak ako uviedol vo výrokovvej časti rozhodnutia.

10. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP, pretože žalovaná bola úspešná v celom rozsahu, keďže súd žalobu žalobcu v časti, v ktorej ju nevzal späť, zamietol. Navyše žalovaná ku dňu podania žaloby zaplatila viac ako jej bolo pôžičkou poskytnuté. Napriek tomu, že žalovaná dobrovoľne plnila počas súdneho konania a zaplatila sumu 800 eur žalobcovi, tak nemožno takéto čiastočné späťvzatie žaloby považovať za správanie žalovanej, ktorým zavinila čiastočné späťvzatie, pretože uplatnený nárok už v čase podania žaloby nebol dôvodný. Vzhľadom k tomu žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v celom rozsahu, avšak žiadne trovy konania jej nevznikli, resp. si náhradu trov konania neuplatnila, preto jej súd prvej inštancie nárok na náhradu trov konania nepriznal.

11. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP), po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že v predmetnej veci je daný dôvod pre postup podľa § 370 CSP, v dôsledku čoho odvolací súd pripustil späťvzatie žaloby.

12. Podľa § 370 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

13. Podľa § 370 ods. 2 CSP, súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

14. Dňa 27. 11. 2020 doručil žalobca súdu prvej inštancie čiastočné späťvzatie žaloby, ktorým vzal svoju žalobu späť v celom rozsahu a žiadal, aby odvolací súd konanie zastavil.

15. Okresný súd Levice vyzval žalovanú výzvou z 2. decembra 2020, aby sa v lehote 10 dní od doručenia výzvy vyjadrila, či súhlasí so späťvzatím žaloby a zároveň jej doručil aj rovnopis späťvzatia žaloby. Žalovaná si zásielku prevzala dňa 8. decembra 2020, avšak k výzve súdu prvej inštancie sa nevyjadrila.

16. Odvolací súd v danej veci poznamenáva, že žalobca môže vziať počas konania žalobu späť. Žalobca tak môže urobiť aj po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale len dotedy, kým rozhodnutie súdu prvej inštancie nenadobudne právoplatnosť. O pripustení späťvzatia žaloby v tomto prípade rozhoduje odvolací súd. Odvolací súd rozhodne buď o pripustení späťvzatia žaloby, alebo o nepripustení späťvzatia žaloby. Späťvzatie žaloby žalobcom odvolací súd nepripustí v tom prípade, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Za tým účelom si súd musí vyžiadať vyjadrenie protistrany. Nesúhlas protistrany musí byť odôvodnený vážnymi dôvodmi tak, ako pri späťvzatí návrhu v konaní pred súdom prvej inštancie. Ak odvolací súd späťvzatie žaloby pripustí, zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak žalobca vezme žalobu späť len v časti, uvedené platí primerane.

17. V predmetnej veci bola žaloba žalobcom vzatá späť v celom rozsahu v čase, keď už súd prvej inštancie rozsudkom rozhodol o žalobe žalobcu, avšak jeho rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť. Tým bol daný dôvod pre postup v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia, keďže žalobca zobral svoju žalobu účinne späť v celom rozsahu, t. j. spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o jeho vôli. Žalovaná sa k späťvzatíu žaloby žalobcom v súdom určenej lehote nevyjadrila. Vzhľadom k tomu, že v danej veci žalovaná žiadne vážne dôvody súdu neoznámila, odvolací súd dospel k záveru, že je daný dôvod na pripustenie späťvzatia žaloby žalobcom, v dôsledku čoho následne zrušil rozsudok vydaný Okresným súdom Levice z 12. októbra 2020, č. k. 5Csp/58/2019-125, a konanie zastavil.

18. Odvolací súd o náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 CSP s tým, že nárok na náhradu trov konania vznikol žalovanej voči žalobcovi, keďže žalobca zavinil zastavenie konania tým, že vzal žalobu späť. Vzhľadom k tomu, že si žalovaná žiadne trovy nevyčísľala a ani jej žiadne trovy nevznikli, odvolací súd jej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).